

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

נחנתאו

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

העשירים והעוואות והאלפי עד אין קץ כלם ככללי
 באות אחד הוא האלף זכר לדבר אונרם ז"ל (סנהדרין
 פרק חלק) הגא אורך ונחיהו ד' מואות פרקה : רוח
 לוואר קוסיו נ"ס פרסאח סך ונחיהו ר"ש וסוף
 ריבוא אלף חסר חד צעי חזי חקר אלפא או מוא
 או חד היקו עכ"ל וטדע דנושה רע"ה השיג וי"ע טערי
 צינה סוף ונאחד כד"ה ותחקרהו ונענ מאלהי . וישראל
 שבאוהו הדור השיגו וי"ח טעריס כאונרם ז"ל צפוק
 והכנס היום ככוכבי השמים . כוכב צנוטריח וי"ח וגם
 לריך שחדע כי אין שום כצרא צעולס יכול ליתן ולהאליל
 מונט כח לזולתו יותר ממה שי"ס צכח תולדתו כי איד
 יתן ויה שאין צו והנולא צמאמר אליטע צן שפע לאליהו
 קודם הלקחו מונטו צקס ויהי נא פי שנים צחודק אלי
 והשיבו הקטיח לשאול ופרש"י ז"ל אי אפשר לתח לך
 יותר ממה שי"ס לי עכ"ל וי"ח והכנס היום ככוכבי השמי
 כלומר שהשגחה וי"ח טעריס כמין כוכב וחסו לרוב
 ד' אלהי אצותיכס יוסף עליכס ככס אלף פעמי היי
 שחוכלו להשיג עוד טער אחד יותר כצחינה השגתי וזהו
 אלף כי אלף הוא אחד צקוד האלף לך שלמה כידוע
 (כי טער הסוף הוא קגור ונעין כל חי צקוד ונעה ונשה
 כי השיג וי"ע טעריס צציה"ה שהיא ה' ראשונה וצחלטרק
 וי"ע לאות ה' כעשה ונעה ועליו כאמר ותחקרהו ונענ
 ונאלהיס כלומר חיה אות הוא הונעט שבאוהיות אלהיס
 זו אלף כן היה חקר טער אחד כי זה השער הוא סוג
 ונשחווה צקוד החכמה הנעלמות שהוא חורה הקדוש
 צקוד והאלפך חכמה הוא האלף הזו והארכיבו צה
 הקדמוני ז"ל כך נראה לי) אונרו ליה ונשה רבי
 קלצה אחה טחן לצרכותיו כלומר מפני מה אין אחה
 ונצרכיבו רק צשער אחד עוד יותר אור להו זו ונשלי כלומר
 אין צי כח ליתן לכס יותר מונט שי"ס לי צצחינה השגתי
 חבל . הקציה יצדך אחכס וגו כלומר הקציה שאין קן
 ותכלית ואין סוף צידו היכולת להרבות שפע השגחחס
 ותכונתכס כאשר ירלה עכ"ל :

ד' אלהיכם

הרצה אחכס והכנס היום ככוכבי
 השמים לרוב . ד' אלהי אצותיכס
 יוסף עליכס ככס אלף פעמיס ויצדך אחכס כאשר דבר
 לכס וגו יל"פ ע"ד דאיתא בצחצי האר"י ז"ל ישנה ונשה
 צמחנה חלקו כי לאחר חטאו צנגל כחונעט מונשה אלף
 אורות וצכל ע"ש השיג ונחזיר לו ונשה מהג צו עוצה
 עין וטהכס לישראל צקוד חוספות כשמה : וי"ע ישנה
 ונשה צמחנה חלקו טחונן לישראל חלקו אלו האלף אורות
 כי ענד נאונן קראח לו כליל חפארת צראשו כחח לו
 צעמדו לשכין על הר סיני הייטו שאונרו רז"ל אלו האורו
 היו הכתריס שניעלו וישראל לאחר החטא וכולס זכה
 ונשה ונעלן וכי ע"ש עכ"ל וי"ח והכנס היום ככוכבי

השמים ופרש"י ז"ל והלא לא היו אלא ס' רובו אלו
 הרי הם ונשולים לחונה וכוכבים וכי עכ"ל כי עדיין
 כשאר שס קלה אורות כונו כוכבים ד' יוסף עליכס ככס
 אלף פעמיס הייטו אלו האלף האורות . אונרו ישראל
 ונשה רביט אחה טחן קלצה לצרכותיו לנעה ליה
 אלף אורות אור להו זו ונשלי הייטו אותו האלף אורות
 שארי זכיתי צהס חבל ד' יצדך אחכס כאשר דבר לכס

ואתחנן

אתה

החילות להראות את עצדך וגו כי ונחל
 וינס ונשז ואונר שלח נא ציד חשלה וגו
 אונס עכסיו כטעטס טעס חענוג הנולות כחאה לאר
 ישראל (קועה פי א') לא לאכול מפריה ולא לצבוע
 מנוצה ח"ו רק לקיים מלות התלויס צה וי"ח אח
 החלות וגו עדי"ו לחיטוק טחתיכס לו מנכל עוב טע
 ולא רלה עד שפיתוהו אציו והפליר צו . ונאוד עד שהחיל
 לטעוס כיון שטעס צ' וגו חתיכות ורחה שהוא ונח
 לחך החחיל ללכול צוהירות וצחק גדול כיון שחל
 אציו כך החחיל למסוך הונכל מונטו כדי שלא יזיקו
 החחיל חתימק צוכה ולועק ואמר אחה החילות להרא
 לי טעס מנכל עוב וגרונח לי לאכול ועכסיו אחה ונח
 מונטו למה היה לך להחחיל לפחתי לאכול הונכל כ
 ונשה רביט ע"ה כיון שטעס טעס הנולות לעק אח
 החילות להראות כי אני צחחלה וינס ונשה עכסיו אח
 אונר לי כן לא העצור וגו עד שטעט לו השיג ונח
 צעינד אחה צעלונך רחה כי לא אפשר אחה לעצור כ
 עדיין לא כלו כטענות צנגוף והוא ע"ד אונרם ז"ל ח
 צן דוד צא עד שיכלו כל כטענות צנגוף והרצ הלדיק וכי
 ר' נחום טשארכאציליר ז"ל אונר ורש דרש ופח
 לה פיתחח הלא אחי כונוין וכול ואצקה רוכל לי יס ציד
 מנחין וספילקיס וספיליד (עד קטות ורמחין וסיפין
 הסכר צוה"ק) גם יס צידי ויני צטמיס לרוב לנ
 שרין ויני צטמיס יסיג אללי ולנוי שרין מנחין יס
 צידי לעוקלו גם יכול אחי להיות ונרפא חוליס ופוק
 עקרות ולנסיצ כפשות ולעורר ונחנות ולעקור ונלכות
 ולהרצות טובע צעולס ולהטצית מנחנות ולחדש צעולס
 טמחח אהצח זיוגיס ולגדל מנחיס ולהוסיך ויני צרס
 ולצעל גזירה ולהכניס חכמה ולדרוש כונוין הונחג
 וכללו של דבר חכל ציד הלדיק צקוד לדיק מושל וגו
 (וא"ח לנעה אחי מנחה עלנוי אונר אחי לכס טצ' דני
 חורה היא חורה חורה כי חלא לונחונה וגו היה
 הכרוז יולא וי סצנה צית חדש וגו וי שטעט כרס וגו
 וי שארס חשה וגו וי הירח ורך הלצצ וכי ורדשו ז"ל
 הירח מנעירותו שצידו ולכך חלחה לו חורה לחזור על

שמן עכ"ל וזהו חתם החילת להראות את ענדך והסג :

השמר לכם פן תשכחו את צרות ד' אלהיך אשר כרת עונכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר לך ד' אלהיך וגו' ופרש"י ז"ל אשר לך שלא לעבודם עכ"ל חונם העיקר חסר בהפסוק ויל"פ כי כל המלות כשארם עושה אותם כפי רגון הצורה צ"ה זהו קרא צחינת אשר לך ד' אלהיך חונם כשעושה המלות חיו בדרך ונלח אנשים ונלועדה זהו קרא צחינת פסל חיו כי הוא רק בדרך תמונת של המלות ומתקמת כפי מה שז"ה ד' וזהו שמוהיר השומר לכם פן תשכחו וגו' ועשיתם לכם פסל חיו שלא יהא רק בדרך תמונת לכל המלות אשר לך ד' אלהיך עשו המלות בשלימות כפי אשר כרת עונך ד' הצרות והסגד וגו' :

פנים צפנים דיבר ה' עונכם זהר ונחך האש ואכבי עונך צין ד' וצניכס ולא עליתי זהר לאור וגו' אפ"ל דטרע שקצ"ה נתן הארץ לצני האדם הייט לומר שצריכים וצרכותם להתעורר לעילא כמו שהם ומתהגים בהאי עלווא וכמו שכחצ הזוה"ק פרש' חל"ה וז"ל ובתערוחא דלתתא אהער הכי כונו לעילא ואי חיווא איך יכול התערוחא דלתתא להתערא חא חזי עלווא תחאי (הייט ונלכות) קיינא לקבלא תדיר והיא כקרי אגן עבא : ועלוא עילאי (הוא צינת) לא ישיב דא אלא כבוונא דהאי קיינא : אי איהי קיינא צנהירו דאכפין ומתא כדן הכי נהרין לה ונלעילא ואי איהו קיינא צעליצו יהצין לה האי דינא לקבלה כבוונא דא חדוה עבדו חא ד' בשנוחה חדוה דבר כש עוסק לבני דהאי התערה הכי אנושך ונלעילא וכו' עכ"ל הזוה"ק

ואחור ונשויה דהרצ הלדיק וכו' ר' **ישכר דוב** **מזדאשבו** ז"ל כתיב ועל דמות הכקא דמות כנוראה אדם עליו ונלועלה רלה לומר כנוראה אדם דלתתא כן מעורר דמות כקא או צנהירו דאכפין או צעליצו עכ"ל ואם יש חיו מודות בזהות ובימות ולצלי ירחם על העב"י ומעוררין ב"כ לעילא מידות גימות ואז רונה על שנים אלהים ועלוא עילאה לא יספיע לעלוא תתא ח"ל הרצ הקדוש בתומר דבורה לומרנויק ז"ל פ"ז חונם לריך זהירות גדול שלא יתבאה חיו וכו' שהרי כמו שהוא מתבאה כך גורם שונתה הית' מתבאה ומתחלק למעלה חיו וכו' עכ"ל (ובזה אפ"ל חוננו הסגא שופע הארץ חוננו לודת ח"ת ובה סגז גוויל על באים ודברנו מזה צו"ה) ואז נעשה עז הענן ועמוד נפסיק ציכינו וצין אצינו שצננוים ואז גם כי אעק ואשוע שחם תפילתי כיון שאין אנו נועלים ונוייחדים השכינה ונקרא ונלא הוא כנוים פנים לפנים וגו' ומדע דגאות וכוונה צטם אכבי כי הונתבאה יאור אנו ואכבי הוא וכבר

צית וכרס ואקס לכקות על החחרים צעזיל עציחות צצידם שלא יציו עהם צעלי עצירה והרואה שחחר אור שונא צנה צית או נעע כרס או ארע אקס וכו' ע"כ ומוסל ומסלים אנו גם צוילוי יס מיי שיצוט ויכלס לצח אללי לקבל תשובה על מעליו לזה אנו הולח כל הדברים צי לרפח חוליס ולפקוד עקרות וכו' והחוחה מיי שילך אללי חוננו שונא חוזה ונצוקס לריך לו צריפוח חוליס או צצחינת לפקוד עקרות לזה אל תצביטו כלל וכלל וכל מיי שיש צידו עון ומעל יצח אללי וצעז"ה ית' ומתקדס ארפחטו צריפוחה הנפס) וצדהרות חוננו צצוי' עשית' בן דוד שעתיד להטגלות צ"צ ומחויב כל אדם להתפלל עד כלות הנפס ורואה שהעולם ומתכלין זה לזה ומחויבין לומר מיי הוא אשר השיג הטגה נפלאה כזו פתח חוננו הלא אנו עונוד צחך עדה הקדושה כשננוח ולירות קדושות וקליכס ושועריכס וכל איש ישראל כוונלכיס כחן ציכיסם לונודים ונפלגי חורה גם ציכוסים וצעלי צחיס הכשרים גם ענוי הארץ הפשועים כולם חצירים וחולי יקסא לכס ורחוק ומדעתיכס להשיג זה הלא כן חוננו רז"ל (ציונות פי עטי) אין בן דוד צח עד שיכלו כל הכסמות סצבוק וזהו כלי הנפס עכ"ל וחוני הרי הלדיק וכו' ר' **אברהם** הונלחך ז"ל כתיב וכל קוונה לפיך תשתחוה וגו' הייט כשהאדם צח לנדריגה היותר גבוה עד שנושיג צחינת הטגת רוחניות ותעטוב ונעצדות אלהים ע"ד חתם החילת להראות את ענדך שאז הוא צחינת קוונה שלימות ואז כשבא לנדריגה וכל קוונה אז יותר ויותר נעשה ספל צעיי עלונו ומודל הטגתו צרונונות האלקים עד סצח לצחינת טלפסיך תשתחוה צאננה לחוננו **עוד** חוננו הרצ הלדיק ה"ל ז"ל אין ערוך לך ד' אלהינו צעוה"ז וכו' נחרי דעלוא חלו ילויר חיו רגע כונוערה צלי השפעתי והטגתתך מים יתן ונה' יסיף צחינת העוה"ז ונה' יתן ונה' יסיף צחינת העוה"ז ונה' יתן ונה' יסיף צחינת החית הנוחיס ונה' הנאה ונה' ולוה הן ואם אין פניך הולכיס אל העלנו מזה חונם נחרי דעלוא חס חתם כחן הכל כחן רז"ה אין ערוך לך כשחמה כחן צצחינת עוה"ז כי לילא השפעתי ונה' יתן ונה' יסיף וכן עדי' ואין זולתך וכו' צחא ילויר חיו לנה' לי העוה"ז ועז"ה אפס צלתך חס ילויר חיו ונה' לכו ונה' יתן ונה' יסיף לינוח הנושית ועז"ה ואין חוונה לך צגודל שעשועים ותעטובים טיס לנו ועווד השפעתי ואין טוס נחת ותעטובים חוונה לזה לצחינת השפעתי ואז יש הנאה וחקה לצחינת תחית הנוחיס עכ"ל הקדוש וזהו צחינת עונכ' שצח ע"ד שאור רציו הגדול וכו' **מאפשא** כי נוחה שלימה קתתה רולא צה שחמה דייקא יכירו צניך וידעו הייט הלדיקים כי נחלק היא נוחת' ונחלק דייקא ועל נוחתם לצחינת הטגת נוחתה יקדישו חס שנויק' שנוקרים בפסס על זה לקידות

רצוי חל
כי עז
יכס כס
רו ישראל
היה דייק
חיות
צ"ה לכס
כי נוחת
שלה וגו'
חיה לאר
לכצו
ז"ה חת
עוד עש
שהחיל
חיו ונת
יון שח
יוקיה
להראו
הנה עונ
אכל כן
ק חת
סיו חת
יי וח
לעבור
ז"ה אין
לדיק וכו'
רש ופת
יס ציו
ק וסיפ
צו לכו
חטין יס
ס ופוק
נלכות
ש צעול
צ צנה
הנוחג
ושל וגו'
זו דתי
היה
רס וגו'
רסו ז"ל
חור על

וכבר ידעת כי דיבור ונלסון הנהגה הוא כוונת ידבר
 עניים תחתיו וגו' וז"ל פנים צפני דיבר ה' עונכם ואם
 אחס בנהירו דלכפין כן הוא לעילא בהר היינו עלווא
 עילאי כמדע ע"ד אונורו שונעו הרים וכו' ונתך האם
 היינו ונתך אחרותא והתלהבות שנתעורר לנועה והואיל
 והכל תלוי בידכס והתעוררת שלכס והארץ נתן לבני
 אדם ככ"ל ע"כ הזכרו ונאור ונוודות הגאווה והגיאוף
 כי בזה יעשה עמוד ופסיק ציניכס וצין אלהים חסו
 ואכבי רוננו לנודה גיאוף אז עמוד צין ד' וציניכס ו"ל
 עליחס בהר שלא תוכלו לעלות צנועלות הרנוחה לעלווא
 עילאה הנקרא הר להנשיך ומשם שפע וצרכה חסו לאונור
 ונלסון הנשכה כוונת חס ד' האונור ד' האונור ד' ופרש"י
 ז"ל לטון הנשכה (ואגב אורחיה אפשר לפרש ציבור
 אונורו גם כי אזעק ואשוע שחס תפלתו וגו' וי"ל
 לדבריהם ז"ל שאונורו זעקה בלב ושועה צפה וכן הוא
 בזה"ק פ' חיי שרה וז"ל ושועתי האזינה דא ללוותיה
 דאריס בר נש קליה צעקתי כד"א והעל שועתי אל האלה"י
 ועו שועתם אלא דבללוותיה אריס קליה וזקיף עיניו
 לעילא כד"א ושוע אל הר וכו' עכ"ל עוד בפרשה שווח
 לעקה ושועה צוואי אחרתון וכו' לעקה ש"ועק ואיט
 אונור כלום וכו' אונר ר' יהודא הלכך גדולה לעקה וכו"ל
 שלעקה הוא בלב הה"ד לעק לצס אל ד' לעקה וזעקה
 דבר אחד הוא זה קרובה להקצ"ה יותר ונתפלה
 ואנחה דכתיב והיה כי ילעק אלי שווע אשוע לעקתי
 וכו' עכ"ל ואם כן ונאי רבותא של שועה יותר וזעקה
 דאונור גם כי אזעק ואפילו גם ואשוע וגו' ועוד אטו
 קני שניא וי וחלקיין צין סתר לגלוי ע"ד קושיות
 הרב ע"ז בזה"ה קיוון ל"א ע"ש ויותר הפלא לפי
 דבריהם ז"ל שאונורו כל הוושוע קולו בחפלתו הרי
 זה ונקטי אוננה ואם כן שועה יותר ונגונה וזעקה
 ואפ"ל ע"ד הפסע לפי דבריהם ז"ל (ברכות ח') אונר
 אצ"י ונריש הוה גריסכא צנו ציהאי ונוללינה צני
 ככשתא כיון דשנוענא לאא דאונר ר' חייא בר אמי
 ונשויה דעולא נויס שחרצ ציה הנוקדס אין לו להקצ"ה
 אלא ארבעה אמות של הלכה בלבד ואונר רב חקדא
 ונאי דכתיב אהב ד' שערי ליון וכל ונשכמות יעקב
 אונר הקצ"ה אהב אמי שערים הוולייכיס צהלכה וכו'
 לא ונללינא אלא היכי דגריסכא עכ"ל הראיה לדעת
 דתפלה צנוקס תורה עדיפא ויותר ונקובלת הגס
 שאונורו ז"ל (ברכות וא"י) אלא צניוין אונר אין
 תפלתו של אדם כשנועת אלא צצית הכנסה וכו' זהו
 להננו העם אצל צעל תורה שאני יותר טוב לו להתפלל
 צנוקס תורתו ציחיד ונלהתפלל צצית הכנסה בליצור
 כוונת כל זה רצונו הטור והרב צית יוסף ז"ל בזה"ה
 קיוון ל' ואין לפרסם הדבר ע"ש עוד אונורו ז"ל (ברכות
 ג') כתיב חלות לילה חקוס להודות לך וכו' דוד צפגלא

לילה הוה קאים ונאורחא הוה קאים דכתיב קדמות
 צנסף ואשוע וכו' ונסיק רב אשי אונר עד חלות לילה
 הוה עסיק בתורה ונכאן ואילך צצירות ותשבחות ע"כ
 פרש"י ז"ל דהבי ופרסם צההוא קרא חקוס להודות
 לך עכ"ל ונווילא ונה שאונר ציחיד קרא קדמות צנסף
 ואשוע היינו תורה וז"ל גם כי אזעק צנוקס שועה
 היינו צנוקס דגריסכא וכל וקוס שחס תפלתו וללווד
 כוונה קשה יום החורבן צית אלהים שנסחס צו כל
 שערי תפלה בכל העיניכיס היותר וועיליס ועחיד ד'
 להאיר לנו ולפי דברי חכמי האונת ז"ל דזעקה בגצורה
 ושועה צונלכות וכו' ואונורו ז"ל צחיקוקיס כל ללווא
 דלא עאלה עונה שכינתא ונלכות וכו' בזה"ה יצא אהרן
 וגו' כיחא והוה שרננו ז"ל זעקה בלב ושועה צפה
 דונלכות פה תורה צצעל פה קריין לה עיין צוודת
 צפתויה איכה רבתי צד"ה ר' חנינא פתח וכו' ודבר
 וזה צו"א ועיין (ברכות כ"ע) רש"י צד"ה שוע לטון
 גניח יותר ונתפל' וכו' ע"ש) ונאורו וצציתו וצציתו
 וכו' ר' **מיוכר** ז"ל שנועתי כי צעעת קבלת התורה
 פסקה זוהנותן כונו קודם חטא האדם ודבר ד' עונות
 פנים צפנים צפניויות התורה צהארת אין סוף צית
 וז"ל פנים צפנים דיבר וגו' אוננס ואכבי היינו כנסת
 ונודרינחס ואונורחס לעגל אנכי והיה לכס פיות רעות
 אז עמוד צין ד' וציניכס היינו נעשה עמוד ונפסק
 ולא עליחס בהר לצא לנודרינא יותר גדולה עכ"ל
 וזה אפ"ל אונורו (עמוס ה' י"ד) והיה כן ד' אלה
 הלבחות אחכס כאשר אונורחס ונלסון הנשכה הוא צין
 צנהירו דלכפין וכו' ע"ד אמי לדודי בזה הצחיתה דודי
 לי וכך הוה רטון הצורא צ"ה להיות הארץ עליונה ונתחנת
 כפי דרכי צני אדם והנשכתן והכל לכבודו צרא :

ועתה

ישראל שנוע אל החוקים ואל הנשפטים
 אשר חכמי ונלוד אחכס לעשות וגו' אפ"ל
 ע"ד סדרצרו צו"א ציבור אונורו אשרי איש שינוע
 לנאורתיך ותורתך ודברך יסים על לבו עפ"י דבריהם ז"ל
 אונוריס לו לאדם עד שאחה שואל שיכנסו דברי תורה
 צנועיד התפלל שיכנס דת ונאורתי של הקצ"ה בלבד ולא
 ונווילא יהיה דברי תורה צנועיד וז"ל אשרי איש שינוע
 לנאורתיך והו עיקר ונגונו וחפלו ואז ונווילא ותורתך
 ודברך יסים על לבו והו ענין אונורו סוף דבר הכל כשנוע
 היינו כל התורה תנוע וחצין ע"ד אונורו והיה אס שנוע
 תנוע וגו' אונורו ובלבד אס האלהים ירא וגו' כי זה כל
 האדם כי לא הנודרס הוא עיקר אלא הנעשה : **אז** יאונר
 דאיחא גדולה תלווד שנוציא לדי ונעשה ואין אדם יכול
 לקיים הנוטות כי אס אחר שלנוד וז"ל אשרי איש שינוע
 לנאורתיך ואינוחי יכול לצא לדי זה כפתורתך ודברך יסים
 על לבו תחלה ואז גדולה תלווד שנוציא לדי ונעשה
 והיא

לשונה גונל חקד להשכינה ועושה נחת רוח ליוצרו
והשכינה ותפארתו צו חזי צוואי ברח אחינא עיין צוהר
הקדוש :

פן תשא עיניך השווינוה וגו' ועבדתם אשר חלק ד'
אוחס לכל העמים וגו' לעס נחלה כיום הזה
וגו' אפ"ל עפ"י דברייהם ז"ל והנה חמור עסק ולפיד אש
וגו' רבי שיעון בן אבא בשם ר' יוחנן אומר ארבעה דברים
הראה הקב"ה לאברהם ביהנס ונלכיות ונתן תורה
ובית המקדש א"ל כל זמן שצניף יהיה עקוקים נשחים
הם כילולים ונשחים פירשו ונשחים הם כידונים נשחים
וא"ל צוה אהה רולה שירדו צניף צגיהנס או צנלכיות
וכי' עונד לו אצרהס חונה ולא הי' יודע ויה שצבור
לו עד שאמר לו הקב"ה שצבור לו את הנלכיות וכי'
עכ"ל וכן תולא צילחק : כתיב ויאהז ילחק את עשו
כי ליד צפיו : וכי לדיק גדול כילחק אציו ע"ה שאין
השכינה נפרדת וננו אפילו שעה אחת היה אהז
לרשע גומר אלא ילחק אציו לפה כל העתיד לצא
וראה כי בני יעקב יהיו חוטאים ונכעיסין לפני ד'
יה וירשו דיני ביהנס וכשראה ילחק ישראל בגלות
עשו שונה ואחי גלות ונכפרת עון חסו ויאהז ילחק את עשו
כי ליד צפיו וננה כי ליד צפיו אלא ראה בני יעקב
כילודין צדיקו גיהני כלעער וכשראה גלות אדום וראה הליד
של גיהני כחון צפיו של עשו שונה ואמר כי גלות ונכפרת עון
כי יותר טוב הוא שילבו בגלות ויתכפרו עוונותיהם ונסיפלו
צגיהנס שהוא דין קשה עד ונאוד וזהו סוד הונטעוים
שבקש ילחק ונעשו כי צראות ילחק אציו כי שני
עולמים הם העוה"ז והעוה"צ אומר ונעצ שאלח לעשו
צני צרכה העוה"ז שהוא ונאכל ונעשה ונעטעג
העולם תחת השונים ולפי שהענין כך אומר ילחק אין
עשו ראוי לירש צרכה עליזנה שכליות אצל הוא יורש
צרכה תחתונה גופניות עיין בפר הקדוש שערי אורה
ע"כ הראה לדעת כי עוזה הוא לישראל הגלות וחקד
הוא להם ויה שנייקר הקב"ה צעוה"ז בתחלואי יקורים
כדי לנורק עוונותיהם ודע כי שם הו"ה צ"ה נקרא שם
הנויחד נפני שהוא נויחד לישראל ואין לשאר אומות
חלק צו צקוד כי חלק ד' עונו ודברנו צו"ה צאונו
ההלים קל"ו נחלה לישראל עצדו כי לעולי חקדו וצקי'
קל"ה אומר נחלה לישראל עונו כי נחלה הוא לשון
יקורים וחולי כאונו חילים קכ"ד אזי המים טפוני
נחלה עצר על כפטינו ופרש"י ז"ל נחלה לשון חולה
ע"ש עכ"ל וכלומר הקב"ה טחן נחלה ויקורים לעצדו
ונפני כי לעולם חקדו כי זה חקד הגומר שנושק
עונו לפטרינו ונציהנס ולכד זה יחס להם שם עצד
כי צקיצת רוע ונעללים ונתייחס צקס תואר עצד
והוא הקוצצ לזה אונס צפרטה קל"ה ודבר נחלה
וירוסה גמורה כאומר ונתן ארלס לנחלה לישראל
עונו

והיא וירשיה לכיפא ויירשט ונקיפא לרישא וירשט
והיא ועשה ישראל שונע אל החוקים וכי' כי אומר ז"ל
אין ועשה אלא תשובה והנעם סמקרא התשובה בלשון
עשה כי צרע אחד שונהרר בתשובה ונקבל על עלמו
לבלתי יעשה זאת יותר כל יוני חיו חיק צרע הוא
נעשה לדיק גומר ע"ד האומר לאשה הרי את ונקודשת
לי ע"י שאני לדיק גומר ה"ז ונקודשת אעפ"י שהיה
רשע גומר כל יוני ואמר צגמרא (קידושין) הנעם
שנאל הרהר בתשובה עכ"ל ו"ה ועשה ישראל חס חרבו
לעשות תשובה אז שונע אל החוקים אשר אנכי ונלמד
אחכס תחלה וזו לעשות חדעו איד לעשות כי גדולה
הלמוד שנוצח לדי ונעשה **א** יאמר דטרע קושיות
הראשונים ז"ל אומר כל שחכמותו קדוה ליראהו אין
חכמותו ונחקיינות ולריך יראה קודם לחכמה וצו"ה אומר
ז"ל גדולה הלמוד שנוצח לדי ונעשה ונעווע שהחכמה
לריך להיות קודם גס אומר ח עם הארץ חסיד ומירלו
דבאונת לריך חכמה קודם כי"ה אין לו חכמה חיו יודע ויה
לעשות ונ"י לריך תחלה יראה והיינו שייצצ ללמוד
ציראה לנ"ש וע"י לעשות כל ויה שילמוד עי' צחקוקים
בהקדמה ו"ה ועשה ישראל כלומר לריך תחלה להיות
התשובה כשחמה צא לשונע אל החוקים אשר אנכי
ונלמד אחכס וזו לעשות היינו כשתקדים היראה אז
ונקסיקין צידו ללמוד ולעשות **א** יאמר דברי תורה
ז"ל על כל דבר שאינו וצין טוב שיתודה ויצבה ויהרהר
בתשובה ויראה צדוק שיאירו עיניו וכי' עכ"ל הקדוש
וטרע שולח שונע לשון הצנה הוא כו"ש גוי אשר לא
שונע לשונו ו"ה ועשה ישראל כלומר כשנעשו תשובה
קודם אז שונע אל החוקי פ"י שונע וצין ויאירו עיניך צוה
שאנכי ונלמד אחכס וגם לעשות היינו לריך לעשות לדיקה
נו"ש והיה ונעשה הלדיקה שלום וצוה אפ"ל אומר ועשה
ישראל ויה ד' אלהיך שואל ונעווד כי אם ליראה את ד'
אלהיך ללכת בכל דרכיו וגו' כי כודע דברי הרב הלדיק וכי'
מודאטשיב ז"ל לצאר אשריך כלי' שנכנסת צעונו'א'
ילאח צטורה וכי' כי התורה ונחיל וחושך על פני
היום ק"ת כלים ונסיינות ושה לעיני כל ישראל ר"ת
כלים וכי' עכ"ל הקדוש ו"ה ועשה ישראל כלומר תחלה
לריך תשובה ואח"כ ויה אל תקרי ונה אלא ויהי
התורה נקראת צקס כלים צגונטרי' וננה וזהו עיקר
צבודה קד' שואל ונעווד ו"ה איד יכול להיות תחלה
תשובה ונעשים הלל אין ע"ה חסיד לזה אומר לא
צלטריך לעשות ונעשים תחלה כי אם ליראה והיינו שחשצ
ללמוד ציראה ע"י שחלמוד ותקיים ותלך עם התורה
לעשות ויה שכתוב זה וזה ללכת בכל דרכיו היינו התורה
צו"ש והודעת להם הדרך אשר ילכו זה והגם שצנותינו
ז"ל דרשו (צחא וליעא לנ"ד) דרש רב יוסף הדרך
ה גוילות חקדים הכל אחד הוא כי צלמוד התורה

ענו צעק זה ייחס להם תואר עם נורה אהבה זהם כאוונר
עני וזה הלחיך גרי ואוונר וני כעונך ישראל גרי ואוונר
שלא עני גרי וז"ל ופן השא עיניך השנוימה גרי ואחכס
לקח גרי לעם נחלה כיום הזה גרי והבן היעז :

שמע

ישראל די אלהי די אחד גרי רש"י ז"ל די
שהוא אלהי ענה ולא אלהי האומות הוא
עתיד להיות די אחד שכל כי אז אהפוך אל העמים
שפה צרורה לקרא כולם צעס די ונאמר ציוס שהוא יהי
די אחד ושמו אחד עכ"ל רש"י ז"ל ואפ"ל עפ"י דצריהם
ז"ל (ר"ה) די די אי קודם שיטעא וז"ל לאחר שיטעא
וכי והקטס הרא"ש ז"ל קודם שיטעא לונה לריך רחמים
ואי על הרעור חין ונחשבה רעה ונלטרפת לנעשה והירוך
נחשטצות ע"ז ח"ו דכחיצ לונען הפוס אח צני ישראל
צלצס עכ"ל ונויאל לעמיד צביאה ונטיה צ"צ שחאמר ואח
רוח העוונאה אעבור ון הארץ והאליים כליל יחלוף
ונויאל לא כלטרך להכפלה השס צ"ה ועד"ז יאח הכחוצ
כוין חוונר די אלהי כשיהיה השס הו"ה צ"ה אלהי
והיינו לעמיד ויהיה שס אליים נעקר ון העולם אז יהיה
די אחד ולא כלטרך להכפלה השס והבן אונס זה יחא
לפירוש הרא"ש ז"ל אצל לפירוש הר"ן ז"ל ודברנו נזה
בנוקס אחר ע"ש :

עבה

והיה

עקב חשונעון וגרי ונרצ הלדיק וכי
מברדיטשוב ז"ל אוונר והיה עקב
חשונעון ושור לך די אח הצריה וגרי והקדרה שלפניה
נוקיים היום לעשותם ויוצן ע"ה היום לעשותם עליך
נוטל לעשותו הנוטל היום חכך וניד כשנחא לידך ואל
חחויילנה כלל כי סוף סוף תהיה נוכרה לעשות הנוטה
וחלערך להחגלגל ע"ז צנלגוליס רבים כדי לעשות
הנוטה וכיון שסוף סוף נוכרה אחת לעשותה ולונה
חחויילנה והו והיה עקב חשונעון פ"י צעקב וצקוף
תהיה נוכרה לשנווע לכן נועצ שחעשנה היום וניד
ולא חחויילנה כי אס לא תעשה וניד ונרלה להנחין ולשנור
ולשחויין הדבר סופך שגס הש"י יהא נחונין לך הצריה
והסחד והשנועה שנסצע והו ושנור לך גס די אח הצריה
והטויות ושנור הוא ונלשון ואציו שנור אח הדבר לשון
הנחיתה עכ"ל הקדוש :

או

יאמר והיה עקב חשונעון וגרי אפ"ל רנוז לשבר
הנוטל צעולס הצח כי עקב לשון סוף הוא
כמו שפרש"י ז"ל (חללים י"ע) צשנורס עקב רצ סופן
של חלונדי חכמים לצוא לדי גדולה עקב לשון סוף
הוא ויס לו חצר צלשון ונשנה עקבות ונשיחא עכ"ל

רש"י ז"ל והנראה לי דגם ונלשון הנקרא יש לו חצר
כד"ל עקב עמה יראת די וגרי וכל נוקס שחאמר ויהי
הוא לשון לער . והיה ה"א לשון שנוחה כמדוע ח"ה והיה
עקב כלונר יחא לכס שנוחה ורצ עוב הלפון ללדיקוס
בחצרות הימים לעוה"צ : **או** ירמוז ליונות הנשיח צן
דוד שעמיד להגלות צ"צ וכל זה צחס חשונעון אל נוטל
די כי אפילו קץ דנשיחא אונר ז"ל כל הקילין כלו ואין
הדבר חלוי אלא בחטובה :

או

ירמוז לנו התורה הקדושה לנו"ש ז"ל היום אס צקוין
חשונעון כלונר בכל זמן ובכל טעה שיעשו ישראל
חטובה סיכף וניד יהא הקוף וחצריה עוב וקץ לגלוחי
וח"ה והיה עקב חשונעון כלונר בכל עח שחשונעון והיה
העקב כי חמוד פחוה ידו לקבל השצים או ע"ד הפטע
והיה עקב כלונר אינתי יהא העקב והקוף גמר אונר
חשונעון אל נוטל די אלהיכס וגרי :

והסיר

די ונוך כל חולי וגרי רז"ל אונר (צצ)
נליעא פרק הנוקבל) אונר רצ זה העין
ופרש"י ז"ל כל חולי דגר שכל החולאים חלון צו
רי יוקי צר חניכא אונר זו לואה וכי רי חניכא אונר
זו לינה דאונר רי חניכא הכל בידי שנים סוף ונליכס
פחים שחאמר ליכס פחים בדרך עקב שונר נפשו ירוח
והס וכי ע"כ ולכאורה כלפי ליוח והנפרש"י ז"ל הארץ
לנועניחס . והנראה חללינו צהקדס דצריהס ז"ל אונר
רי חניכא הכל בידי שנים סוף וניראה שנים (צרכות)
שחאמר ועסה ישראל ונה די חלקיך שואל העונך כי אס
ליראה וגרי ע"ד פשוטו יליד ונאונר ואחה הקיבות אח
לצס אחורנית וגרי ואונר כחונר ציד היולר כן אחס
צדי ציה ישראל ואונר ואשר הרעוטי וגרי ונורגלה
צפונייהו דרצבן וכל ישראל להחפלה עפ"י טסח שקדו
לנו חנשי כנסת הגדולה ז"ל וערה לצנו לעבדך צאח
וכי ע"י צשנוונה פרקיס להרנצ"ס ז"ל האר"ך שס צאח
כי החקתי אח לצ פרעה וחרוף דצריו טהיה צוק
אוח גדול ונפורסנות שאפשר שיעטס האדם שיונענה
ונחירתי וכי ע"ש ואיך אפשר להעלות על הדעת שח
אינו צדי שנים חלינה לונר כן אונס הכל צרס הקציס
אלא הרטון צזה טזה הדבר נוקר הקצ"ה ציד האדם גס
צליכי פחים ווקר אלו החולאים צידי האדם לנעס הידוע
לו וצדי כצטי דחונכא לונה לך וצאח אלו ואל
ציד הקצ"ה להקיצ לצ האדם לרטינו אונס חין גמר עליו
צזה וננסרה לצחירה האדם נשאי"כ שאר דרכי נס
אדם נגר עליו צעה ילירתי ע"ד אונרס ז"ל (נדס
פ"צ) נוציא הטפה וגור עליו חכס וכי או עשה
וכי ולדיק ורשע לא קאונר כי זה כחן לצחיתה
וקקרא צש"ס צצצריהס ז"ל (טצח פרק ויי שחשין)
נוז